

மிஷனரி நிறுவனங்களின் எதிர்காலம்

R. ஸ்டான்லி, 31 மே 2020

அரசியல் மற்றும் பிற காரணங்களினால் வெளிநாட்டு மிஷனரிகள் ஒவ்வொருவராய் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறியதை அடுத்து இங்கு தேவன் எழுப்பியுள்ள நூற்றுக்கணக்கான உள்நாட்டு மிஷனரி நிறுவனங்களுக்காய் அவரைத் துதிப்போம். இந்நிறுவனங்கள் மூலம் இந்த ஆண்டுகளிலெல்லாம் அவர் செய்துள்ளது நமது கண்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது (சங் 118:23). தொலைந்துபோன பல்லாயிரக் கணக்கான ஆடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு மந்தையில் சேர்ந்துள்ளது பரலோகைப் பரவசப்படுத்தியுள்ளது (லூக் 15:7). இதிலும் பெரிதானவைகளைக் காணவிருக்கிறோம் (யோ 1:50ஆ). ஊக்கமான ஜெபங்களினாலும், நிலையான ஈடுபாட்டினாலும், தியாகக் காணிக்கைகளினாலும் இந்நிறுவனங்களைத் தாங்கி, அவை இறையழைப்பைப் பூரணமாய் நிறைவேற்ற உதவவேண்டியது கிறிஸ்தவர் ஒவ்வொரு வரது கடமையாகும்.

இத்திருச்சங்கங்களின் (para-Church organisations) ஆரோக்கியம் நெடுகவே குறைந்துவருவது கவலைக்குரியது. இதற்கான காரணங்கள் பல. ஆன்மீக முக்கியத்துவம் தளர்கிறது. திருமறைத் தத்துவங்கள் புறந்தள்ளப்படுகின்றன. சாத்தானின் தாக்குதல்கள் ஓயாதிருக்கின்றன. ஆதி தரிசனம் மங்கிப்போயிற்று. அகிலவுலகப் பொருளாதாரச் சரிவு ஒரு பேரிடி. கரோனா தொற்றுநோய்ப் பரவலுக்கு முன்னரே பெரும்பாலான நிறுவனங்களில் கைக்கும் வாய்க்கும் என்றுதானிருந்தது. இந்தியப் பொருளாதாரம் 30% குன்றியுள்ள நிலையில், பணத்தேவைகளைப் பொருத்தமட்டில் நமது ஊழியங்களின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. ஆனாலும் நமது இதயங்கள் சோர்ந்து துவண்டுபோகவேண்டிய அவசியமில்லை; ஏனெனில் நம்மை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவர், அவர் நம்மைக் குறித்த தமது தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியே தீருவார் (1 தெச 5:24).

இந்திய மிஷனரி நிறுவனங்களுக்குக் கூடுதல் தெளிவும் தெம்பும் தருவதற்காய்ச் சில முக்கியக் காரியங்களைக் குறித்து எழுதவேண்டுமென்ற பாரம் ஒரு சில ஆண்டுகளாய் என்னில் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இந்திய மிஷனரி இயக்கங்கள் ஐக்கியத்தின் (India Missions Association) பொதுக் காரியதரிசிக்கு 2020 மே 28 அன்று அண்ணன் J. J. ரத்னக்குமார் அவர்கள் 16 குறிப்புகளுடன் எழுதியுள்ள கடிதம் இன்றைக்குப் பொருத்தமானது. இந்த ஐக்கிய அமைப்புதான் இந்தியாவில் 60,000 ஊழியரைக் கொண்டுள்ள 280 இயக்கங்களுக்கு ஒரு குடை போன்றதாகும். இந்திய மிஷனரி நிறுவனங்கள், அரசு சாரா சேவை நிறுவனங்கள் (NGOs), திருச்சபைகள் ஆகியவற்றின் தலைவர்களையும் தீவிர ஆதரவாளர்களையும் கரோனா காலத்திற்குப் பின்வரும் நாட்களைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிக்கக் கூட்டும்படி அண்ணன் அவர்கள் தனது கடிதத்தில் கேட்டுள்ளார்கள். இன்றையச் சூழலில் இது அத்தியாவசியத் தேவை என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தை (BYM) நிறுவியவர் என்ற வகையில் அதனை 1971 முதல் 33 ஆண்டுகள் தலைமை தாங்கி நடத்தி 2003இல் ஓய்வுபெற்ற பின்னர், பல்வேறு மிஷனரி நிறுவனங்களின் தேசிய ஊழியர் கூடுகைகளில் செய்தியளித்து, அவர்களது ஊழியக்களங்களுக்குச் சென்றுவந்த தன் மூலம் அவர்களோடு பல காரியங்களைக் குறித்துக் கலந்துரையாடும் சிலாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. 1970களில் BYMஇன் பிரதிநிதியாக, IMAஐ நிறுவிய அங்கத்தினர்களில் ஒருவனாக, Dr. ஜான் ரிச்சர்டு (1923-2018), Rev. தியோடர் வில்லியம்ஸ் (1935-2009), Rev. G. S. மோகன் (1931-2003) மற்றும் Rev. J. C. போஸ் மெய்யப்பன் (1938-2001) போன்ற தேவ மனிதரோடு கிடைத்த மகிமையான ஐக்கியத்தை நான் மறக்க முடியாது. அப்படியே, IMAஇன் வருடாந்திர மாநாடுகளில் பல்வேறு இந்திய ஊழியத் தலைவர்களைச் சந்தித்துப் பழகியதும் மனதில் பசுமையாயிருக்கிறது. பணம் எதுவும் சேராத நிலையில் நான்தான் IMAஇன் முதல் பொருளாளர்! IMAஇன் முதல் logο நான் வரைந்தது! BYMஐத் தலைமையகத்திலிருந்து நடத்தியது தவிர்ந்து, எனது மனைவியும் நானும் ஏழு ஆண்டுகள் தமிழல்லா மாநிலங்களில் களப்பணியாளர்களோடு தங்கியிருந்தது நிறைய நடைமுறை அனுபவங்களைத் தந்தது.

இப்பின்னணியுடன், “**மிஷனரி நிறுவனங்களின் எதிர்காலம்**” (Indian Missions Tomorrow) என்ற கட்டுரையை எழுத உட்காருகிறேன். அண்ணன் ரத்னக்குமார் அவர்களது கடிதத்திலுள்ள பல குறிப்புகள் இங்கு இடம்பெறலாம். Onlineஇல் நடத்தக் கோரப்பட்டுள்ள கலந்தாலோசனை நிகழ்ச்சிக்கு இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் ஏதோவொரு வகையில் உதவும். எனக்குள்ளிருக்கும் கருத்துக்கள் புரட்சி கரமானவை என்பதால், கலந்துரையாடல்களில் நான் இந்நாட்களில் பங்கேற்பதில்லை. இக்கடிதத்தில் உள்ளவை குறைகாணலுக்காக (critical) அல்ல, பகுத்தாய்வுக்காகவே (analytical) என்று உண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன். எனக்குள் ஓடுவது மிஷனரி இரத்தம்! எனது இரத்த வகை M-பாசிட்டிவ்! கரோனா தொற்றுநோய்த் தாக்கத்தையடுத்து, ஏப்ரல் 7 அன்று “**மிஷனரிப்பணி ஆதரவாளர்களுக்கு ...**” என்றொரு கட்டுரைக் கடிதமும், 16 அன்று “**மிஷனரிகளும் கரோனாவும்**” என்ற கட்டுரையும் எழுதி, StanleyOnBible.com எனும் இணையதளத்தில், முறையே Online Letter 124 மற்றும் 126இன் இணைப்புகளாய், அனுப்பிவைத்தேன்.

இன்று நம்மிடையே இருப்பது போன்ற திருச்சங்கங்கள் அன்று புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் இருக்கவில்லை. முன்னோடிப் பணியாளர்களாயிருந்த “அப்போஸ்தலர்களுக்கு” நமது “**மிஷனரிகளை**” ஓரளவு ஒப்பிடலாம். கிறிஸ்துவின் பெயர் அறியப்பட்டிராத பகுதிகளே அவர்களது கவனத்தை ஈர்த்தன (ரோ 15:20,21). இயேசு தமது சீடர்களை வெளியுலக ஊழியத்திற்கு “**அனுப்பிவைத்த**” பின்னரே அவர்கள் “**அப்போஸ்தலர்**” என்றழைக்கப்பட்டனர் (லூக் 9:1,2,10; 6:13; மத் 10:1,2). அதுபோலவே அந்தியோகியா சபையிலிருந்த ஊழியர் குழுவினருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு “**அனுப்பப்பட்ட**” பின்னரே, பவுலும் பர்னபாவும் “**அப்போஸ்தலர்**” என்றழைக்கப்பட்டனர் (அப் 13:1-4; 14:14). இவர்கள் பிரதானமாகச் சபை கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டனர் (1 கொரி 3:6). இடம் விட்டு இடம் நகரும் இவர்களது சலனப்பணியில் உள்ளூர்ச் சபைகள் பின்னிப் பிணைந்திருந்தன (அப் 14:23,27,28). நமது மிஷனரிகளும் சங்கங்களுமோ அனுப்பும் சபைகளோடு இவ்வளவாய் இணைந்து பணியாற்றுவதில்லை; ஆனால் அதுதான் முழுவதும் சரியானது. இப்படியிருக்க, நடப்புகளிலும் நிருபங்களிலும் நாம் வாசிக்கும் அப்போஸ்தலரது செயல்முறைகள் மற்றும் போதனைகளிலிருந்து நமக்கேற்ற படிப்பினைகளை மட்டுமே நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

(1) மிஷனரி ஊழிய நிறுவனங்களின் எதிர்காலம் **தலைமைத்துவத்தையே** சார்ந்திருக்கிறது. அநேக இயக்கங்களை நிறுவிய தலைவர்கள் மறைந்துவிட்டனர் அல்லது அமர்ந்துவிட்டனர். அடுத்த வரிசையினருக்கு அவர்கள் தொடர் ஓட்டக் கட்டையைக் (baton) கொடுத்துவிட்டனர்; ஆனால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர்மீது சால்வை (mantle) விழவில்லை (உபா 31:14,15; 1 இரா 19:16,19-21; 2 இரா 2:9-13). புதிய தலைவர்கள் எந்த அளவு தேவனுக்குமுன் காத்திருக்கிறார்களோ, அவர் சத்தம் கேட்கிறார்களோ, அவரது வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்கள் வெற்றிகரமாய்ச் செயல்பட முடியும் (நீதி 8:34; உபா 33:3). முந்தையத் தலைவர்களது மறக்கப் பட்டுப்போன தியாகவுணர்வு திரும்பப் பெறப்படவேண்டும். மெழுகுவர்த்தி போல எரிந்து கரைந்திட இவர்கள் ஆயத்தமாயிருந்தால்தான் ஊழியத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யமுடியும் (யோ 5:35; 2 கொரி 12:15). இந்தியாவில் நாம் எதிர்கொள்ளவிருக்கும் சவால்களைச் சந்திக்க நிர்வாகத் திறன்கள் மட்டுமே போதாது. “**கர்த்தரிலும் அவரது சத்துவத்தின் வல்லமையிலும்**” பலமுள்ளவர்களாய்த் தலைவர்கள் காணப்படவேண்டும் (எபே 6:10). நிறுவனங்களுக்கு எந்த ஆசியும் தலையிலிருந்தே வழிந்துவர வேண்டும் (சங் 133:2,3). தங்களது ஊழியங்கள் மேன்மை அடையவேண்டுமானால், தலைவர்களிடம் தாழ்மை, நேர்மை மற்றும் தூய்மை அதிகரிக்கப்படவேண்டும் (நீதி 15:33; 2 கொரி 7:2; யோசு 3:5).

ஊழிய நிறுவனங்கள் அனைத்தும் நிசமாகவே தேவன் தந்த தரிசனத்தில்தான் துவங்கப்பட்டவை என்று சொல்வதற்கில்லை. எதிர்ச்செயல், வெளிநாட்டு வாக்குறுதிகள், பிளவுகள், தலைவராகிவிடத் துடிப்பு, இப்படிப் புனிதமற்ற காரியங்களும் பல ஊழியங்களுக்குப் பின்னணிகளாகும். இவ்வித ஊழியங்கள்மீது தேவாசீர்வாதம் நெடுநாள் தங்கியிருக்காது. இந்தப் பெட்டிக்கடைகளை எவ்வளவு விரைவில் மூடுகிறோமோ அவ்வளவு மேல்! இறையரசிற்கு ஏற்பட்டுள்ள இழப்புகள் சரிசெய்யப்படும்.

(2) கிறிஸ்தவ ஊழியங்களுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக மிஷனரி நிறுவனங்களுக்கு, எதிரான காற்றுகள் இந்தியாவில் புயலாய் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மிஷனரி இயக்கத்தையும் ஒரு சேனைக்கு

ஒப்பிடலாம். அதில் ஒவ்வொரு **மிஷனரியும்** ஒரு போர் வீரன் (2 தீமோ 2:3). அவனது பதவி எதுவாயினும், எதிரியோடு போராட அவனுக்குப் போதுமான பலம் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மிஷனரியையும் போர்க்களத்திற்காய்ப் பக்குவப்படுத்துவதே நிறுவனங்கள் மற்றும் தலைவர்களின் முதற்கடமை. ஒவ்வொரு மிஷனரியின் ஆன்மீக ஆரோக்கியம் அதிமுக்கியம். மேய்ப்பார்களுக்கும் மேய்ப்பும் கவனிப்பும் தேவைதானே? (1 பேது 5:1-4; லூக் 22:32). பணிக்களங்களுக்குத் தலைவர்கள் செல்வது மேற்பார்வை (inspection) செய்ய அல்ல, மேம்பாட்டுக்கு உதவ (impartation) என்றே இருக்கவேண்டும் (ரோ 1:10). களப்பணியாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கக் கர்த்தரிடமிருந்து பெற்ற திருவார்த்தையுடன்தான் களங்களுக்குத் தலைவர்கள் செல்லவேண்டும். மகனது உடல் நலக்கேடு அவனது தந்தையை விசனப்படுத்தும் (1 தீமோ 5:23). களப்பிரச்சனைகளையும் போராட்டங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்குப் போதுமான நாட்களைத் தலைவர்கள் களங்களில் செலவிடவேண்டும். சங்கிலியின் பலத்தை நிர்ணயிப்பது பலங்குன்றிய வளையம்தான். களப்பணியாளர் பலரை ஆன்மீக வறட்சியும், உடல் இளைப்பும், மனத் தொய்வும் மேற்கொண்டுள்ளன. அவர்கள் ‘‘சற்றே இளைப்பாறவும்,’’ பலத்தைப் புதுப்பிக்கவும் வசதியான இடங்களுக்குக் கொண்டுசெல்லுங்கள் (மாற் 6:31; ஏசா 40:30,31). ஆசீர்வாத இளைஞர் இயக்கத்தின் ‘‘மிஷனரிகள் இளைப்பாறும் இல்லங்கள்’’ (Missionaries Rest Houses) இதனையே கருத்தில் கொண்டு கட்டப்பட்டவை. மிஷனரிகளது சந்திக்கப்படாத தேவைகளைக் கவனிக்கும் Missionaries Upholders Trust-க்கு (MUT) எனது சல்யூட்! வேலை-கொடுப்பவர்-வேலை-செய்பவர் (Employer-Employee) என்ற உலகப்பாணி தந்திரமாய் மிஷனரி இயக்கங்களைத் தாக்கி இரத்தப் புற்றுநோய் (blood cancer) ஏற்படுத்தியுள்ளது. பவுலுக்கும் எப்பாப்பிரோதீத்துவுக்கும் இருந்த உறவுமுறைதான் தலைவர்களுக்கும் மிஷனரிகளுக்கும் இடையே காணப்படவேண்டும் (பிலி 2:25).

(3) இந்திய மிஷனரி நிறுவனங்களின் களப்பணியாளர்கள் ‘‘மிஷனரிகள்’’ (Missionaries) என்றும் ‘‘**சுதேச ஊழியர்**’’ (Native Workers) என்றும் இருவகையினராய்ப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இரண்டாம் வகையினர் பெரும்பாலும் இரண்டாந்தரக் குடிகளாகவே நடத்தப்படுகின்றனர். ‘‘வெளிநாட்டு’’ மிஷனரிகள் இங்கு பணியாற்றிய காலங்களில்தான் அவர்களது இந்திய உடன் பணியாளரை அவர்கள் ‘‘சுதேசி’’ ஊழியர் என்றழைத்தனர். இப்போது இப்பெயர் ஒழிக்கப்படவேண்டும். வேண்டுமானால், நிர்வாக வசதிக்காக, அவர்களைத் ‘‘துணை மிஷனரிகள்’’ (Associate Missionaries) என்று அழைத்துக் கொள்ளலாம். ஏதாவதொரு கட்டத்தில் அந்தந்த மாநிலத்தில், கிறிஸ்தவத்திற்கெதிரான அதிகாரிகள் நமக்குச் சவாலிடலாம். மாநிலம் விட்டு மாநிலம் சென்று செய்யப்படும் நற்செய்திப்பணிக்குத் தடை விதிக்கப்படுமானால் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். ‘‘சுதேச ஊழியர்’’ என்று நாம் அழைக்கும் இவர்கள்தான் எக்காலக்கட்டத்திலும் உள்ளூர்ப் பிரச்சனைகளை நின்று எதிர்கொள்ளவேண்டியவர்கள் என்பதை மறக்காதிருப்போம். பேதுரு போன்றதொரு மூத்த அப்போஸ்தலனே ‘‘மூப்பர்களுக்கு’’ எழுதும்போது தன்னையும் ஓர் ‘‘உடன் மூப்பன்’’ என்றழைத்துக்கொள்கிறார் (1 பேது 5:1). தாங்கள் நிறுவிய ஒவ்வொரு புதிய சபைக்கும் தலைமைக்காய் ‘‘மூப்பர்களை’’ (Elders) அப்போஸ்தலர் நியமித்தனர் (அப் 14:23; தீத் 1:5; யாக் 5:14). ‘‘மேய்ப்பர்கள்’’ (Shepherds) அல்லது ‘‘கண்காணிகள்’’ (Bishops) என்பது ‘‘மூப்பர்கள்’’ என்பதற்கு மறுபெயர்கள்தான் (அப் 20:17,28; 1 தீமோ 3:1; தீத் 1:7; 1 பேது 5:1-3). வரவிருக்கும் சூறாவளிக் காற்றுகளை நமது புதிய சபைகள் சமாளிக்கவேண்டுமானால் இவ்வித அடிப்படை மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டேயாகவேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டு முறைக்குத் திரும்பவேண்டுமானால், மாதாந்திரச் சம்பளம், கிறிஸ்துமஸ் வெகுமதித் தொகைகள் போன்றவை வழங்கப்படும்போது, மிஷனரிகளுக்கும் சுதேச ஊழியர்களுக்கும் இடையில் காட்டப்படும் பாகுபாடுகள் முற்றிலும் களையப்படவேண்டும். முந்தையத் தலைவர்கள் பின்பற்றிவந்த முறைகள் திரும்பவேண்டுமா அல்ல என்று நாம், வளர வளர, உணருவோமானால், தயங்காமல் அவற்றைத் தூக்கியெறியவேண்டும் (1 கொரி 13:11; 1 பேது 1:18). ‘‘**வெள்ளையனே, வெளியேறு!**’’ (Quit India!) போன்ற எழுச்சி நமது பணிக்களங்களில் வெடிக்கும்வரை காத்திருக்கவேண்டாம்.

மிஷனரிவியல் (Missiology) என்ற கல்வித்துறைக்காய்த் தேவனைத் துதிப்போம். ஆனாலும், பைபிள் போதித்துள்ள முறைகளை மேம்படுத்தவே முடியாது என்பதை எப்பொழுதும் மனதிற்கொள்ளவேண்டும்.

ஏற்கனவே எக்காலத்திற்கும் பொருத்தமாயிருக்கும் (up-to-date) திருநூலை நவீனமாக்க (update) முடியவே முடியாது. அசையக்கூடாதவை மட்டுமே நிற்கும்படி அசைக்கப்படக்கூடியவை யாவும் அசைக்கப்படவேண்டும் (எபி 12:27).

(4) நமது மிஷனரிப்பணி முயற்சிகளில் சமூக சேவை என்பது பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய மற்றும் மேற்கத்திய மிஷனரிகள் செயலில் காட்டிய இறையன்பே நமது முன்னோர்களைக் கிறிஸ்தவத்திற்கு ஈர்த்தது. அவர்கள் நிறுவிய பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மருத்துவமனைகள் போன்றவையே திருச்சபை வளர்ச்சிக்குக் கைகொடுத்தன. இரட்சணய சேனையின் (Salvation Army) நிறுவனர் வில்லியம் பூத் (1829-1912) என்பவரது கொள்கைக் குரல், “சோப்பு, சூப்பு, இரட்சிப்பு” (Soap, Soup, Salvation) என்பதே. இவ்வரிசை சரியல்ல என்று நாம் நினைத்தால், “இரட்சிப்பு, சூப்பு, சோப்பு” என்று மாற்றிக் கொள்ளலாமே! நசுக்கப்பட்டோர், வசதியற்றோர், ஒதுக்கப்பட்டோர் ஆகியோரிடையே பணியாற்றுவோர் என்றுதானே நமது மிஷனரிகளை அறிமுகம் செய்கிறோம்? நமது ஆதரவாளர்களுக்கு நாம் காட்டும் படங்கள் இவைதானே? அப்படியானால், நமது களச் செலவினங்களில் 50 சதவீதமாவது சமூக சேவைக்காக இல்லையென்றால் அது நியாயமல்லவே! மேசியாவின் ஊழிய அறிக்கைக்கும் (Messianic Manifesto) ஆன்மீக அர்த்தம் கொடுத்து அதனை நீர்த்துவிடாதிருப்போம் (லூக் 4:18,19).

World Vision போன்ற நிவாரணப்பணி நிறுவனங்களில் ஒவ்வொரு மிஷனரியும் களப்பயிற்சி பெறவேண்டும். கரோனா தொற்றுநோய் பரவல் மற்றும் புலம்பெயர் தொழிலாளர்கள் சொந்தவூர் திரும்புதல் போன்ற காரணங்களினால் மிஷனரிப் பணிக்களங்களில் மருத்துவச் சேவை பெருமளவில் தேவைப்படும். அனுபவமுள்ள மருத்துவர்கள், வேலையில்லா மருத்துவப் பட்டதாரிகள், செவிலியர், இன்னும் இவர்கள் போன்றவர்களைக் குறுகிய காலங்களுக்காவது பணிக்களங்களில் தங்கி உதவ ஆவன செய்யவேண்டும். இவர்களுக்குக் கணிசமான சம்பளம் கொடுங்கள்; இல்லையேல் வரமாட்டார்கள். அரசின் ஸ்கேனர் (scanner) இன்று கிறிஸ்தவ நிறுவனங்களை நோக்கித் திரும்பியுள்ளது. அப்போஸ் தலன் பவுலும் அவரது மிஷனரிக்குழுவும் ஒரேயொரு சந்தர்ப்பத்தில்தான் பணம் திரட்டினர்; அதுவும் நிவாரணப்பணிக்காகவும் தானதர்மத்திற்காகவுமே! (அப் 11:29,30; 1 கொரி 16:1-4; 2 கொரி 9:7-9). வழக்கம்போல் இந்த வசனப்பகுதிகளையும் தானதர்மம் தவிர மற்றெல்லாவற்றிற்கும் பயன்படுத்து கிறோம்! கில்லாடிகள்! அரசு சாரா சேவை நிறுவனங்களோடு (NGOs) முடிந்த வகைகளிலெல்லாம் இணைந்து செயல்படலாம். சமூக சேவையுடன் சுவிசேஷப்பணி எப்பொழுதும் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பது கட்டாயமல்ல (மத் 5:45).

(5) இறையரசில் சேர்க்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும், நிறுவப்பட்ட சபைகளுக்காகவும் அறுப்பின் ஆண்டவரைத் துதிப்போம். புதிய சபைகளுக்கான எதிர்காலத் தலைவர்களை உருவாக்குவதில் முதல் நாள் துவக்கி மிஷனரிகள் கருத்தாயிருக்கவேண்டும். மூன்றாண்டுகள் ஊழியம் செய்த பிறகு அல்ல, துவக்க முதலே சீடர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் நமதாண்டவர் தீவிரம் காட்டினார் (மத் 4:19-22; யோ 1:43). மிஷனரிகள் ஒரு சில ஆண்டுகள் மட்டுமே மேய்ப்பர்களாய்ச் செயல்படவேண்டும். அவர்கள் இடம் விட்டு இடம் நகரும் சலன ஊழியராகவே (mobile ministers) இருக்கவேண்டும். புதிய சபைகளை ஒரு சில மூப்பர்கள் வசம் விட்டுவிடவேண்டும். இவ்விதம் களச்சபைகளுக்குச் சுயாட்சி கொடுக்கப்படா விடில், ஊழியத்தை உள்ளூரார் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள்; அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்ள ஒன்றுபட்டு நிற்கமாட்டார்கள். வெளிநாட்டு மிஷனரிகளோடு ஒப்பிடுகையில் நமது தரம் எவ்வளவோ குறைவாயிருந்தாலும், சபைகளையும், பெரிய ஆலயக் கட்டிடங்களையும் அவர்கள் நமது தலைவர் களிடம் விட்டுச் செல்லவில்லையா? நம்பப்படும்போதுதான் மக்கள் வளர்வர். உள்ளூர்ப் பழங்குடிச் சபைகளுக்கே ஊழியச் சொத்துக்கள் சொந்தமாக்கப்படுவதுதான் என்றைக்கும் பாதுகாப்பு. நற்செய்திப் பேராணையைத் தமது சீடரிடம் கொடுத்து ஆண்டவர் விடைபெற்றபோது அவர்களிடம் இல்லாத குறைபாடுகளா? (மத் 28:17-20; மாற் 16:11-15; லூக் 24:25,48). அண்டப் புளுகுகளும், காட்டு மிராண்டுகளும், சாப்பாட்டு ராமன்களும் நிறைந்துள்ள கிரேத்தா எனும் தீவிலேயே சபைத் தலைமைக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்த தீத்துவினால் முடிந்ததே (தீத் 1:5,12). நமது சுதந்திரத் தாய்நாட்டில் காலனி ஆதிக்கம் ஒழிக! களச் சபைகளை நிறுவிய மிஷனரிகள் அவ்வப்போது இச்சபையார்களை வந்து சந்தித்து

ஊக்குவிக்கலாம், ஆலோசனைகள் தரலாம் (அப் 14:21,22; 15:36). களைப்பான பயணங்கள் மற்றும் அடிக்கடியான சிறைவாசங்களினால் நேரடியாய்ச் சபைகளைச் சந்திக்க முடியாத வேளைகளில் அவைகளுக்கு மிஷனரி பவுல் கடிதங்கள் அனுப்பினார்.

தென்னிந்தியக் கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் காணிக்கை அதிகம் கொடுப்பதால் வட இந்தியக் களச்சபைகளமீது அதிகாரம் செலுத்துவது இந்நாட்களில் விரும்பப்படவில்லை. (தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இந்தியக் கிறிஸ்தவன் நான்). இந்திய மிஷனரி நிறுவனங்கள் பல தென் மாநிலங்களிலேயே பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; புதிய சபைகள் செயல்படவேண்டுமானால் அந்தந்த மாநிலங்களில் அவை பதிவு செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசு வலியுறுத்துமானால் நாம் என்ன செய்வோமோ? நம்மை விவிலியப் பாணிக்கு நேரே விரட்டிவிடக் கிறிஸ்தவம் சாராத அரசையே ஆண்டவர் பயன்படுத்தலாம்! தேசிய அளவில் இன்று நமது பிரதமர் மோடி அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள ஆதரவு 70%. களச்சபைகளை ஒரேயிடத்திலிருந்து கட்டுப்படுத்துவது (central control) திருமறைக்கு உகந்ததல்ல. முதல் தலைமுறைத் தலைவர்கள் செய்த தவறுகளை நாமும் செய்யவேண்டுமா என்ன? புதுச்சபையின் உறுப்பினர்களே தங்களது ஊரார், இனத்தார், அயலகத்தாருக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கத் துவங்கிவிட்டால் சபை வளர்ச்சி துரிதப்படும் (1 தெச 1:8-10). ஒவ்வொருவரும் இன்னொருவரைச் சந்திக்கத் துவங்கிவிட்டால், “கூட்டல்” (addition) வேகத்தில் அல்ல, “பெருக்கல்” (multiplication) வேகத்தில் சபை வளரும் (அப் 9:31; 12:24; 19:20). ஆயர்கள் அல்ல, ஆடுகள்தான் குட்டிபோடும்! “முழுநேரப்பணியாளர் அல்லாத சராசரிக் கிறிஸ்தவர்களே திருச்சபைச் சரித்திரத்தின் இறுதி அத்தியாயத்தை எழுதி முடிப்பர்” என்ற மிஷனரி-சுவிசேஷகர் T. L. ஆஸ்போரன் (1923-2013) அவர்களின் கூற்றை ஆயிரம் தடவை வேண்டுமானாலும் சொல்லுவேன்!

(6) “கூடாரத் தொழில் மிஷனரிகள்” (Tentmaking Missionaries) என்ற காரணப்பெயரைக் கண்டுபிடித்தவருக்கு நன்றி! சுவிசேஷம் ஓரளவு அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தங்கள் பிராந்தியங்களிலிருந்து, தாங்களாகவே வேலையிடமாற்றம் கேட்டு அல்லது புதிய வேலை தேடி, நற்செய்தி வாசனை அதிகம் வீசியிராத இடங்களுக்கு இடம் பெயரும் விசுவாசிகளையே இப்பெயரால் அழைக்கிறோம். தம்பதியர் இருவரும் வேலையிலிருப்பவர்களானால், இவ்விதம் மாநிலம் விட்டு மாநிலம் நகர்வது அவ்வளவு எளிய காரியமல்ல. யோசேப்பைப் போல எகிப்திற்கும், தானியேலைப் போல பாபிலோனுக்கும் சூழ்நிலைகள் அவர்களைத் தள்ளிச் சென்றால்தான் இது பெரும்பாலும் சாத்தியமாகும். ஆங்காங்கே ஏற்கனவே இருக்கும் பழைய சபைகளமீது விண்ணிலிருந்து எழுப்பதல் ஆசீர்வாதங்கள் ஊற்றப்பட்டு, சபை உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தனியாள் ஆத்துமாதாயப்பணிக்கும் அயலக நற்செய்தியறிவிப்பிற்கும் உந்தித் தள்ளப்பட்டால்தான் எதிர்பார்க்கும் விளைவு கிட்டும். இது நடக்கவேண்டுமானால், தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களிலுள்ள பிரசங்கிமார் இம்மாநிலங்களிலுள்ள தங்கள் ஊழியங்களைக் குறைத்துக்கொண்டு, வட மாநிலச் சபைகளின் உயிர்ப்பீச்சிக்காய்ப் பாடுபடுவதில் தங்கள் நேரத்தைப் பெருவாரியாய் முதலீடு செய்யவேண்டும். இம்மூன்று மாநிலங்களிலும் இப்பொழுது பிரசங்கிமார் தேவைக்கதிகமாகவே இருக்கின்றனர்! சொந்த சாம்ராஜ்யங்கள் கட்டுபவர்கள் அல்ல, இறையரசின் விரிவாக்கத்திற்காய் உழைப்பவர்களே பாரதத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதற்கான இவ்வழைப்பை ஏற்பர்!

இந்தி பேசப்படும் மாநிலங்களில் இன்னும் விரிவான தாக்கம் ஏற்படுத்தவும், தங்களது நிறுவனங்கள் முழுவதிலும் தேசியக் கலாச்சாரத்தை மேலோங்கச் செய்யவும், தென்னகத்திலிருந்து இயங்கும் மிஷனரி நிறுவனங்கள் தங்கள் **தலைமையகங்களை** வடக்கு நோக்கி நகர்த்த யோசிக்கலாம். “சுவிசேஷ எதிரொலி மிஷனரிச் சங்கம்” (GEMS) தனது தலைமையகத்தை மிஷனரிகளின் கல்லறைத் தோட்டம் என்றழைக்கப்படும் பீஹாரிலும், “மஹாராஷ்டிர கிராமப்பணி இயக்கம்” (MVM) தனது தலைமையகத்தை RSS தலைமையகம் உள்ள நாக்கூர் நகரிலும் அமைத்துச் செயல்படுகின்றன. நாம் வடக்கு நோக்கி நகர விரும்பினால், இவ்விரு நிறுவனங்களின் தலைவர்களாகிய அன்புச் சகோதரர்கள் அகஸ்டின் ஜெபக்குமார் அவர்களும், குலோத்துங்கன் அவர்களும் நமக்கு நல்லாலோசனை தருவார்கள். நமது தற்பெருமைக்கு (ego) சமாதி கட்டிவிட்டு, மற்றவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள முனைவோம். எந்த நிறுவனமும் தன்னில்தானே நிறைவானது அல்ல.

(7) கரோனா பாதிப்பினால் நமது பொருளாதாரம் தளர்ந்துவிட்ட (slowdown) நிலையிலிருந்து தகர்ந்துவிட்ட (shutdown) நிலைக்குச் சரிந்துள்ளது. இதில் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டது கீழ்மட்ட வருவாய் வகுப்பினரே (lower income group). இந்திய மிஷனரிகள் இவ்வகுப்பையே சேர்ந்தவர்கள். குறைந்த பட்ச ஊதியச் சட்டமாவது (Minimum Wages Act) நமது இயக்கங்களில் பின்பற்றப்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குறிதான். ஒரு மிஷனரியைத் தாங்க மாதம் ரூ. 5000/- அல்லது சற்றுக் கூடுதலாக அனுப்பி வைக்கிறோம் என்று சபைகள் தம்பட்டம் அடிக்கின்றன. சபையினரின் சராசரி மாதச் சம்பளம் இவ்வளவுதானோ? மிஷனரிகளாய்ச் செல்ல விரும்பும் வாலிபர், நங்கையரின் எண்ணிக்கை பெருமளவில் குறைந்துவிட்டதில் வியப்பென்ன? அடிப்படைத் தேவைக்கான பொருட்களின் விலையே உச்சத்திற்கு ஏறியிருக்கும் இக்காலத்தில் மிஷனரிகளின் சம்பளம் கணிசமாய்க் கூட்டப்படவேண்டும்; குறைந்தது இருமடங்காக்கப்படவேண்டும். அவர்களில் பலர் ஏற்கனவே கடன் சுமையில் அழுந்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். தங்களது நிறுவனங்களிலிருந்தோ, வெளியிடங்களிலிருந்தோ கடன் வாங்கித் தான் தங்களது பிள்ளைகளின் கல்விக்காவும் திருமணங்களுக்காகவும் செலவழிக்கின்றனர். முன்பணமாய் வாங்கிவிட்ட இத்தொகைகள் கழிக்கப்படுவதால் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும்போது ஊழியர் பலர் வெறுங்கையாகவே சொந்தவூர் திரும்புகின்றனர். வாழ்க்கைத்துணை இறந்ததும், சம்பளம் பாதியாகிவிடுவதால், கணவனை இழந்தோரும் மனைவியை இழந்தோரும் படும் பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஓய்வு பெற்ற மிஷனரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஓய்வூதியம் (pension) என்பது சிலருக்கு வீட்டு வாடகைக்குக்கூட போதுமானதாயிருப்பதில்லை. முதிர்வயது வியாதிகள் நிலைமையை இன்னும் மோசமாக்குகின்றன. “இந்திய மிஷனரிகள் படும் பாடுகள்” (Sufferings of Indian Missionaries) என்ற தலைப்பில் எழுதப்படவிருக்கும் கட்டுரைக்கு மீதிக் குறிப்புகளைச் சேர்த்துவைக்கிறேன்.

தங்களது ஊழியர் எண்ணிக்கையை 300 முதல் 500க்கு மேல் கூட்டாதீர்கள் என்று மிஷனரி நிறுவனங்களுக்குப் பல ஆண்டுகளாய்ச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். 1000 ஊழியரைக் கொண்டுள்ள ஒரே நிறுவனத்தைவிட தலா 300 ஊழியர் உள்ள இரண்டு அல்லது மூன்று நிறுவனங்கள் இருக்கட்டுமே. எனது வார்த்தைகள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காயிற்று. எனக்கு விசுவாசக் குறைவு என்று மக்கள் எண்ணினர். துணிகரத்தை (presumption) விசுவாசம் (faith) என்று நினைத்துவிடக்கூடாது (லூக் 14:28-33). நமது நிறுவனங்கள் பலவற்றில் நிர்வாகத் தடுமாற்றங்களுக்குக் குறைவில்லை. ஊழியர் சம்பளம் மற்றும் வழக்கமான செலவுகளுக்குக் குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் போதுமான மாரிக்காலச் சேமிப்பு இல்லாத நிறுவனங்கள் அளவுக்குமீறி வளர்ந்துவிட்டன என்றே சொல்லவேண்டும். “அன்றன்றுள்ள அப்பம்” வேண்டிடும் ஜெபத்தை எனக்கு எதிராய் எடுத்துக் காட்டாதேயுங்கள். எனது கருத்தை விளக்க இங்கு எனக்கு இடம் போதாது. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் (family planning) எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு; உங்களுக்கில்லையோ? ஏற்கனவே மிகப்பெரியதாய் நீங்கள் வளர்ந்துவிட்டீர்கள் என்றால், பராமரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இரண்டு மூன்று துண்டுகளாய்ப் பிரிப்பது நலம். பல புதிய தலைவர்கள் எழுந்துவரவும் அது வழிவகுக்கும். நிறுவிய தலைவர்களது சவால் நிறைந்த குரல்கள் அமர்ந்த பின்னர் பெருமளவில் பணம் திரட்டுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. வெளிநாட்டு நன்கொடைகளைத் தடுத்து நிறுத்திய அரசுக்குப் பின்னிருந்து தேவனது கரம் செயல்படவில்லை என்று யார் சொல்ல முடியும்? (யோபு 12:9). மீண்டெழ முடியாத நிலை வருமுன், மிஷனரித் தலைவர்கள் தங்களது மூத்த ஊழியர் மற்றும் முக்கிய ஆதரவாளர்களைக் கூட்டி யாவற்றையும் விலாவாரியாக விவாதித்து ஆவன செய்யும்படி வருந்திக் கேட்கிறேன். கலந்துரையாட நீங்கள் கூடி வரும்போது தீர்க்கதரிசனத் தொனி உங்களுக்குக் கேட்கத் தேவன் அருள்புரிவாராக (அப் 15:13-17). முன்னேற்றம் என்றால் எந்த மாற்றமும் வரவேற்கத்தக்கதே. வளைந்து கொடுப்போர் பாக்கியவான்கள்; அவர்கள் முறிந்துபோகமாட்டார்கள்!

(8) சபைகள்-சங்கங்கள் உறவு (Church-Missions Relationship) இன்னும் சுமுகமாயில்லை. சங்கங்கள் பக்கம்தான் தவறு அதிகம். நாம் சபைகளுக்குப் “பதிலானவை” (substitute) அல்ல, அவற்றிற்குப் “பக்கபலமானவை” (supplement) என்று ஊழியத் துவக்கக் காலங்களில் சொல்லி வந்தோம். நமது இன்றையச் செயல்பாடுகள் இதனை நிரூபிக்க முடியுமா? ஒரு சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் ஒருவரைத் தங்களது இயக்கத்திற்கு ஒரு ஜெபக்குழுத் தலைவராக, அல்லது காணிக்கை

வசூலிப்பவராக, அல்லது மாவட்ட/பிராந்தியத் தலைவராக நியமிக்குமுன் அவ்வியக்கத் தலைவர்கள் அச்சபை மேய்ப்பரிடம் ஒப்புதல் கேட்கிறார்களா? நமது நிறுவனத்தின் முக்கிய நபர்களில் ஒருவர் இன்னொரு ஊழியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டால் மட்டும் நமக்குக் கோபம் வருவது ஏனோ? உள்ளூர்ச் சபைகளிலுள்ள வாலிபர் நங்கையருக்கு, நாமாக முன்வந்து, அயலக நற்செய்திப்பணிக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறோமா? உங்கள் சபை மேய்ப்பருக்கு மிஷனரிச் சிந்தை இல்லையெனில், மிஷனரிப்பணிக் காரியங்களில் தேறியுள்ள நீங்களே அவருக்கு மிஷனரிச் சிந்தை வரவைக்கவேண்டும்; அது “உங்கள்” பொறுப்பு! காணிக்கை கொடுப்பதை மட்டும் மிஷனரிச் சிந்தை என்று சொல்லிவிட முடியாது. பின்வாசல் வழியாய் உள்ளே நுழைவது நமது பிரதான மேய்ப்பருக்குப் பிடிக்காத காரியம் (யோ 10:1). சபைத் தலைவர்களோடு சங்கத் தலைவர்கள் உட்கார்ந்து பேசி மன இறுக்கங்களைத் தளர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். திருச்சபைகளையும் திருச்சங்கங்களையும் ஒன்றாகவே அரசு பார்க்கிறது. வரும் நாட்களில் சட்டங்கள் இன்னும் கடுமையாகலாம். இனிவரும் கொடிய நாட்களில் சபைகளுக்குச் சங்கங்களும், சங்கங்களுக்குச் சபைகளும் கட்டாயம் தேவைப்படும். தனி நபர்கள் மட்டுமல்ல, நிறுவனங்களும் பிரசங்கி 4:9-12இன் தத்துவங்களைப் பின்பற்றவேண்டும்; சபைகளுக்கும் சங்கங்களுக்கும் இவ்வசனப்பகுதி இன்றியமையாதது. “திருச்சங்கங்களுக்காகத் திருச்சபைகள் அல்ல, திருச்சபைகளுக்காகவே திருச்சங்கங்கள்” என்று மிஷனரித் தரிசனம் கொண்ட நான் அடித்துச் சொல்வேன்! (Churches don't exist for Missions, but Missions are for Churches!). திருச்சபைதான் கட்டிடம் (building); திருச்சங்கம் சாரம்தான் (scaffolding). எவ்வளவு தெளிவாக இது நமக்குப் புரிகிறதோ, அவ்வளவு இருதிறத்தாரும் பயனடையலாம். சபைகளின் எழுப்புதலுக்காய் மிஷனரிச் சங்கங்கள் உழைக்கவேண்டும். நமது மாதாந்திர வெளியீடுகள் வெறுமனே நமது ஊழிய முன்னேற்றத்திற்கு என்றிருக்கக்கூடாது. வாசகருக்கு அவை பலமான ஆகாரம் தரவேண்டும்.

மேய்ப்பர்கள் ஐக்கியம் (Pastors' Fellowship) மற்றும் மிஷனரி இயக்கங்கள் ஐக்கியம் (Missions' Fellowship) என்று பல்வேறு நகர்களில் கூடுகைகள் நடைபெறுவது ஊக்கமளிக்கிறது. இவற்றில் பங்குபெறுவோரது எண்ணிக்கை குறைவென்றாலும் பரவாயில்லை. இப்படித் தனித்தனியே கூடுவது தவிர்த்து, சபைப் பிரதிநிதிகளும் சங்கப் பிரதிநிதிகளும் இருமாதங்களுக்கொரு முறையாவது கூடி வருவது பெரும் பயனளிக்கும். பேதுருவுக்குப் பவுல் வேண்டும், பவுலுக்குப் பேதுரு வேண்டும். ஒருவரையொருவர் பாராட்டி ஊக்குவிப்பதுதான் முதிர்ச்சிக்கு அடையாளம் (2 பேது 3:14-16; கலா 2:7-9). அண்ணன் எமில் ஜெபசிங் அவர்களது பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது: “*இருள் சூழும் காலம் இனி வருதே; நம்மிடை உள்ள ஐக்கியமே வெற்றியும் தோல்வியும் ஆக்கிடுமே!*” 2013இல் அவர்கள், தனது 72ஆம் வயதில் மகிமைக்குள் நுழையுமுன், வேலூர் CMC மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, எனது காதுகளில் மெல்லிய குரலில் சொன்ன வார்த்தைகள் இதோ: “*தம்பி, இந்தியாவிலுள்ள முதிர்ந்த தேவ ஊழியரில் ஏறத்தாழ இருபது பேர், எந்த நிகழ்ச்சி நிரலுமின்றி, தேவனுக்குமுன் காத்திருந்து இனிவரும் ஆண்டுகளில் இந்நாட்டில் அவரது பணி குறித்த அவரது சிந்தையைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிவரவேண்டும் என்ற பாரம் என்னில் அதிகரித்து வருகிறது*” (அப் 13:1,2). இது நடந்தால் நல்லது!

(இக்கட்டுரை ஆங்கிலத்திலும் உண்டு. மிஷனரித் தலைவர்கள், மிஷனரிகள், மிஷனரிப்பணி ஆதரவாளர்கள் மற்றும் திருச்சபை ஆயர்களுடன் இதனைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.)

R. Stanley, 13 Church Colony, Vellore 632 006, Tamilnadu, India
Tel: 00 91 98437 07600, 98430 11943

<StanleyOnBible@hotmail.com> <Evangeline@StanleyOnBible.com> www.StanleyOnBible.com